

Скажу відверто: стійкий, покладастий характер у селянина. Жодна політична подія, жоден із суспільних вихорів, всіяких реформ та реорганізації, котрі одна за одною останніми роками не минають країни, не обходять землероба. А він трудиться, незважаючи ні на що і, як часто буває, лишається ошуканий багатьма структурами, не втрачаючи надії на краще. А ще інколи й погода «допомагає» (згадайте весняну і переджнивну засуху).

І все ж наше господарство підійшло до святкового дня з непоганими показниками. По жодному з них ми не заборгували перед державою, хоча, на мій погляд, її політика щодо села має бути значно кращою і визначенішою. Нинішнього року, покладаючись на власні сили, довели валовий збір зерна до 2500 тонн, зібравши його з кожного гектара по 36,6 центнера. А в рахунок оплати праці, дивідендів селяни отримали більше 40 відсотків хліба від валового збору.

Високі оцінки заслугує праця буряківників. Зібрано 440-центнерний їх врожай і на переробку відправлено 11200 тонн коренів, що вперше в історії господарства. Все це здобуто розумом і руками наших трудівників.

Розповідаючи про рослиницьку галузь, не можу обійти й тваринництво, бо воно сьогодні основа основ. Так от, за десять місяців поточного року вироблено 570 цнт. молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь, або від кожної корови одержано його 2800 кілограмів. За цей же період вироблено на наявну на початку року голову ВРХ 126 кг м'яса. Однак в галузі

тваринництва є над чим працювати і ми бачимо, де наші резерви. Про це ведемо гостру розмову на нарадах, правліннях. То внутрішні проблеми...

Що б там не говорили, але основою успіху є, як завжди, люди, їх дисциплінованість, свідомість, самоорганізованість на добрі справи. Без цього не обійтись в жодному колективі, в жодному виробничому підрозділі. В нас головною артерією, котра дає животворну енергію

гажоперевезення виконує автопарк і, зокрема, його водії брати Тарас і Анатолій Шевчуки, Юрій Поляков, Василь Приймачок.

Щиру подяку складаю невтомним трудівникам ферм, у яких ні вихідних, ні свят. Вони першими розпочинають робочий день і останніми його кінчають. До таких належать доярки Ніна Пивовар, Ольга Борбол, Галина Канарська, молоді трудівниці Оксана Синяченко, Олена Марчук. А візьміть для

слова хотів би адресувати бригадиру тракторної Володимирі Ковалику, заступнику голови агрофірми по тваринництву Йосипу Павлишину, начальнику планово-фінансового відділу Марії Дзедзь, трьом керуючим Марії Литвиненко, Галині Кучер, Людмилі Гуді та іншим нашим керівникам, від яких у значній мірі залежить загальне добро і здобутки господарства. Бо здобутки ці не лише у цифрах врожайності, а й у всьому: і в тій же соціальної сфері, і в будівництві. Хіба могли б ми прокласти майже чотири кілометри газопроводу, в тому числі й більше одного кілометра по Красносіллю, якби не ці наші здобутки? А заасфальтувати вісім тисяч квадратних метрів доріг, під'їздів? А провести ремонтні тваринницьких приміщень? Можна наводити багато позитивних прикладів. І вони свідчать про те, що агрофірма не здає своїх позицій, а впевнено дивиться в майбутнє.

Нехай мене вірно зрозуміють — проблем і в нас предостатньо, як і в кожному сільськогосподарському підприємстві. Але вирішувати їх потрібно спільно, вдумливо і не чекати, що хтось зробить за тебе. Це важкий, дуже важкий шлях, але його потрібно здолати. Іншого виходу немає.

Тому в переддень свята хочу побажати трудівникам нашого господарства, всім селянам району оптимізму, впевненості в завтрашньому дні, здоров'я, щастя і успіхів. Я впевнений — ми осилимо ці крутосхили.

Сьогодні ми осилимо ці крутосхили. Прикладу телятниць Катерину Пишняк і Валентину Ахмадуліну. Вони домагаються 600-грамового добового приросту на відгодівлі молодняка.

Несправедливо буде, якщо не згадаємо буряководів, бо їх внесок у загальну справу досить вагомий: окремі з них зібрали з своїх плантацій рекордний врожай цукристих, зокрема Надія Гріб, Ганна Кравчук, Валентина Якимчук.

Ми осилимо ці крутосхили

Щодо кормових буряків, то загальна врожайність тут сягає більше 1100 центнерів з гектара. А, скажімо, на площах Марії Яцькової і Галини Петрук — 1360-1260 цнт. Хіба немає чому радіти?

Нерідко мене запитують про роль спеціалістів у господарстві, як вони працюють. Скажу відверто — спуску їм не даю і перепадає кожному немало та й частенько. Але сьогодні добрі

чималий обсяг ван

Микола ПОЛІЩУК,
голова агрофірми
«Мир», заслужений
працівник сільського
господарства України.